

- Teknik Nezaretçilik konusunda yaşanan sorunların çözümü için Maden Mühendisleri Odası daha fazla müdahil olmalıdır.
- Zeytincilik yasının gözden geçirilmesi uygun olacaktır. Zeytinciliği de koruyacak fakat sektörün çalışmasına da olanak sağlayacak ortak bir çözüm için çalışmalar yapılmalıdır.
- Sektörde iş güvenliği konusunda çalışmalar artırılarak sürdürülmelidir. Toz ve atık sorunlarına yönelik alınan önlemler daha da iyileştirilmelidir.
- Seramik sektöründe enerji girdisinin diğer ülkelere göre yüksek olması rekabette dezavantaj oluşturmaktadır. Bu nedenle enerji fiyatlarının rekabet edilebilir

düzeyde uygulanmasına yönelik gerekli mevzuat düzenlemesi yapılmalıdır.

- Maden Mühendisleri Odası'nın sektörle ilgili düzenlediği Çalıştay ve eğitimlere devam edilmelidir.

Bu öneriler çerçevesinde yapılacak yasal çalışmalarda Maden Mühendisleri Odası ve ilgili tarafların görüşü alınarak kamu yararına uygun düzenlemeler yapılması ülkemizin yararına olacaktır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

YÖNETİM KURULU

28 Aralık 2009

6. MADEN MÜHENDİSLİĞİ EĞİTİM ÇALIŞTAYI 21 KASIM 2009'DA ADANA'DA YAPILDI

Maden Mühendisliği eğitiminin sorunlarını ve çözüm önerilerini belirlemek, eğitim programlarının geliştirilmesi ile sektörle ilişkilerini değerlendirmek üzere her yıl düzenlenen Eğitim Çalıştay'ının altıncısı Adana Şubemiz ve Çukurova Üniversitesi, Mühendislik - Mimarlık Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü tarafından 21 Kasım 2009 tarihinde Adana'da Çukurova Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Ek Bina Toplantı Salonunda yapıldı.

Açılış konuşmaları ve 2008 yılında gerçekleştirilen 5. Maden Mühendisliği Eğitim Çalıştay'ının değerlendirilmesi ile başlayan, 10 Üniversitemizin Maden Bölümü yetkilileri, Odamız yetkilileri ve öğrenciler olmak üzere toplam 42 katılımcının iştirak ettiği çalıştayda;

- Maden Mühendisleri Odası Eğitim Seminerleri,
- Sektörün Maden Mühendisliği Eğitiminden Beklentileri,
- Öğrencilerin Maden Mühendisliği Eğitiminden Beklentileri,
- Maden Mühendisliği Bölümlerinde Lisans Ders Müfredatı,
- Maden Mühendisliği Eğitimi - Yüksek Lisans Programı İlişkisi,
- Maden Mühendisliği Bölümlerinin Sorunları ve Çözüm Önerileri, konuları ele alındı.

* Odamız Genel Sekreteri ve Yönetim Kurulu Üyesi Nahit ARI tarafından yapılan çalıştay açılış konuşması altta verilmiştir.

Değerli Meslektaşlarım, hepinizi Odam ve şahsım adına saygıyla selamlıyorum. Konuşmama başlamadan önce, Madencilik sektöründe yaşamını yitiren tüm maden emekçilerini buradan bir kez daha saygıyla anıyorum. Bizlere ev sahipliği yapan Çukurova Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü ne ve bizimle birlikte olduğunuz için hepinize teşekkür ediyorum.

Bilindiği gibi günümüzde yaşanan teknolojik gelişme hızı, ülkelerin bu alanda politikalar üretmedikleri sürece çok hızlı bir şekilde geride kalacaklarını ortaya koymaktadır. Bütün bu koşullar, Türkiye'nin, teknoloji üretimi, araştırma-geliştirme ve üniversite-sanayi işbirliği politikalarının yanı sıra çağdaş mühendislik eğitiminin önemli olduğunu göstermektedir.

Bu nedenle ülkemizdeki mühendislerin, toplumsal ve teknik işbölümü içerisinde mesleki eğitimleri ile uyumlu üretken bir konuma sahip olmaları için gerekli politikaların uygulanması öncelik taşımaktadır.

Gelişmiş ülkeler, AR-GE çalışmalarına, bilim, teknoloji ve eğitim altyapılarına bütçelerinden ayırdıkları kaynakları her geçen gün artırmaktadır. Oysa bu süreç ülkemizde gelişmiş ülkelerde olduğu gibi işlememektedir. Eğitim alanında dayatılanlar, şirketleşen üniversite anlayışının gelişmesine de neden olmaktadır.

Üniversite yapısındaki değişim, "şirket" ve "müşteri odaklı" bir tarza yönelmekte ve "müfredat" buna uygun biçimde yeniden yapılandırılmaktadır. Üniversitelerimizde bilimsel araştırmalara gerekli kaynaklar ayrılmayarak, bilimsel gelişmelerin önüne geçilmektedir.

Sanayi ile ilişkiler toplumun ihtiyaçlarına göre değil, sadece sermayenin ihtiyaçlarına göre yapılanmakta, bilim, piyasa ekonomisinin belirlediği amaca yönelik kullanılmaktadır. Dolayısıyla sanayici, AR-GE faaliyetlerine yatırım yapmamakta, ihtiyaç duyduğunda üniversitelerin projelerini satın almaya çalışmaktadır.

Lisans eğitiminde edinilen bilgilerin çalışma hayatındaki karşılığı ancak eğitim, istihdam ve üretim ilişkilerinin planlı bir şekilde ele alınması ile sağlanabilir.

Mühendis ancak iyi eğitim almış ve yeterli sayıda öğretim üyesi, yeterli laboratuvar ve altyapı olanakları ve çağa uygun bir eğitim programı ile yetişir. Her kente bir üniversite açmak yerine mevcut olanların eş ve yeterli olanaklara kavuşması sağlanmalıdır. Ülkemizdeki üniversiteler planlı bir anlayış içerisinde öğretim kalitesini yükseltmeye yönelik olarak kütüphane, anfi, laboratuvar ve yurt gibi imkanlar ve en önemlisi yeterli ve nitelikli öğretim üyesi bakımından geliştirilmelidir. Uygulama, eğitimin vazgeçilmez bir parçasıdır. Kuramsal bilgiler laboratuvar uygulamaları ile desteklenmelidir. Ancak üniversitelerimizin çoğunda laboratuvarlar ya çok yetersiz ya da sadece adının varlığı olarak mevcuttur.

Mühendislik alanındaki eğitimde gerek açılan okullar gerek arttırılan kontenjanlar açısından planlama anlayışının olmaması üniversiteyi bitiren mezun mühendislerin istihdam sorununu arttırdığı gibi bu kitlenin mesleki kimliklerinde erozyon da yaratmaktadır. Üretim süreçlerinde ortaya çıkan değişim, mühendisleri yeniden biçimlendirmekte, mesleki formlarını değiştirmekte, istihdamı daraltmaktadır. İşsizliğin artması ücret

politikalarını olumsuz yönde etkilemekte ve mühendisin emeği ile orantılı ücret almalarını engellemektedir.

Bugün ülkemizde eğitilmiş işsizlik oranı resmi rakamlara göre % 20'yi geçmiştir. Mühendislik eğitimi alanların neredeyse dörtte biri meslek dışı işlerde çalışıyor ya da işsizdir. Meslek alanlarımızda işsizlik yaklaşık olarak % 25'ler seviyesine ulaşmıştır. Çalışan üyelerimizin yaklaşık % 75'i yoksulluk sınırının altında ücret almakta, önemli bir kesimi de meslek dışı alanlarda çalışmaktadırlar. Bunlar kayıtlara geçmiş bilinen işsizlik rakamları olup, kayıtlara geçmeyen bir o kadar daha mühendis bulunmaktadır.

Ülkemizin içerisinde bulunduğu olumsuz tablonun değiştirilmesi mümkündür. İnsanlarımızın üzerinde özgürlük ve refah içerisinde yaşayacağı bir Türkiye mümkündür. Bunun için bu ülkeyi yönetenler her şeyden önce bütün bu olumsuz gidişin nedeni olan IMF politikalarından vazgeçmeli, ülkemizin kalkınma planları ulusal bilim, teknoloji, yenilenme ve sanayileşme politikaları temellerine oturmalıdır. Ülkemiz tüm alanlarda ve tüm sektörlerde kendi ulusal planlarını yapmalıdır.

Bilimi teknolojiye, teknolojiyi uygulamaya dönüştüren mühendislerin daha donanımlı ve birikimli olarak yetişeceği ve mezuniyet sonrası bilgilerini yenileyebilecekleri, geliştirebilecekleri eğitim olanakları, üretim ve çalışma ortamları sağlanmalıdır.

Mevcut politika ve uygulamaların yerine; planlamacı bir anlayışla, toplumsal gereksinimleri, üretimi, istihdamı ve meslek içi eğitimi, ülkenin bilim ve teknoloji yeterliliğinin güçlendirilmesini temel alan ulusal eğitim politikaları yaşama geçirilmelidir.

Böylesi bir eğitim politikası ve yapılarının temel hedefleri:

- Ülkenin gereksinimi oranında teknik eleman yetiştirilmesi,
- Bilimsel bilginin üretilmesi,
- Eşit ve ücretsiz eğitim sunulması,
- Üniversite eğitiminin özerk ve demokratik ortamlarda sürdürülmesi,
- Belletme ve ezbercilik yerine öğrenmeyi, verileri kabul etmek yerine araştırma yeteneğinin geliştirilmesi,
- Öğrencilerin teknik eğitimi yanında sosyal ve kültürel eğitimlerinin de sağlanması,
- Bu anlayışa uygun öğretim üyesi yetiştirilmesi,
- Çok sayıda yetersiz mühendis yetiştirecek üniversite ve bölüm açmak yerine, ülke ihtiyaçlarını gözeterek yeterli eğitim kadrosu ve kütüphane, derslik, laboratuvar, yurt vb. alt yapısı tamamlanmış yapıların sağlanması,
- Şimdiye kadar açılmış bulunan üniversitelerin eğitim içeriklerindeki farklılıkların ortadan kaldırılması, eksik alt yapılarının tamamlanması,
- Eğitimde kalite standartlarını oluşturarak mühendislik bölümlerinin kalitesinin bu kriterlere göre denetlenmesi,
- Ülkemizde verilen lisans diplomalarının uluslararası düzeyde tanınmasının sağlanması,
- Ders müfredatlarının değişen ihtiyaçlara göre düzenlenmesi, olmalıdır.

Odamızın bu konudaki hedefi, üniversite ve sanayi işbirliği, öğretim elemanlarının gelişimi, eğitim programlarının yeniden yapılandırılması, eğitimde akreditasyon, eğitimde nitelik gibi konularda çözümler üretmek siyasi iktidara, ulusal sanayi ve diğer ilgili taraflara öneriler sunmak, bunların uygulanabilirliğini sağlamaktır.

Bu düşüncelerle 6. Maden Mühendisliği Eğitimi Çalıştayımızın başarılı geçmesini diler, katkı koyan herkese teşekkür ederim.

6. MADEN MÜHENDİSLİĞİ EĞİTİMİ ÇALIŞTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Maden Mühendisliği eğitiminin sorunlarını ve çözüm önerilerini belirlemek, eğitim programlarının geliştirilmesi ile sektörle ilişkileri konularını değerlendirmek üzere her yıl düzenlenen Eğitim Çalıştayı'nın altıncısı Adana Şubemiz ve Çukurova Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü tarafından 21 Kasım 2009 tarihinde Adana Çukurova Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Ek Bina Toplantı Salonu'nda düzenlenmiştir.

Üniversitelerin Maden Mühendisliği Bölümlerinden akademisyenler, kamu kurumlarından yetkililer, Odamız üyeleri, sektörden konunun uzmanları ve öğrencilerden oluşan 42 kişinin katılımı ile gerçekleştirilen Çalıştay'ın gündemi; 5. Maden Mühendisliği Eğitim Çalıştayı'nın Değerlendirilmesi, Maden Mühendisleri Odası Eğitim Seminerleri, Sektörün Maden Mühendisliği Eğitiminden Beklentileri, Öğrencilerin Maden Mühendisliği Eğitiminden Beklentileri, Maden Mühendisliği Bölümlerinde Lisans Ders Müfredatı, Maden Mühendisliği Eğitimi - Yüksek Lisans Programı İlişkisi ve Maden Mühendisliği Bölümlerinin Sorunları ve Çözüm Önerileri olarak belirlenmiştir.

Çalıştay'da yapılan değerlendirmeler sonucunda Maden Mühendisliği eğitiminin temel sorunlarının;

- Öğretim üyesi ve öğretim üyesi yardımcı sayısının yetersizliği ,
- Bölümlerin birçoğunun fiziki mekân, laboratuvar ve kütüphane-dokümantasyon olanaklarının yetersizliği,
- Bilimsel araştırmalara gerekli kaynağın aktarılmaması,
- Bölümlere fiziki kapasitelerinin üzerinde öğrenci alınması,
- Üniversite-sanayi işbirliğinin istenen dü-

zeyde olmaması,

•-Staj sorununun çözülememesi,

•-Teknik gezilerin yetersizliği,

•-Yaz okulu uygulaması,

•-Ders müfredatının her bölümde farklılık göstermesi,

•-Lisans -Yüksek Lisans programları arasındaki uyumsuzluklar,

•-Eğitimde yabancı dil uygulaması

olduğu belirlenmiştir.

Belirlenen sorunların çözümü için;

•-Ülkenin gereksinim duyduğu maden mühendisleri ihtiyaç oranında yetiştirilmelidir,

•-Tüm öğrencilere eşit ve ücretsiz eğitim sunulmalıdır.

•-Üniversite eğitimi özerk ve demokratik ortamlarda sürdürülmelidir.

•-Yeni Maden Mühendisliği bölümleri açılmamalı, mevcut olanların eşit ve yeterli olanaklara kavuşması sağlanmalıdır.

•-İkinci Öğretim uygulaması gözden geçirilmelidir.

•-İşsizliğin arttığı bir ortamda maden mühendisliğinin alt dalları ile ilgili bölümler açılmamalıdır,

•-Mevcut bölümlerin eğitim niteliğini yükseltecek her türlü çalışma yapılmalıdır,

•-Staj kanununun sorunları çözecek şekilde düzenlenerek bir an önce yasallaşması yönünde her türlü girişimde bulunulması,

•-Öğrencilerin teknik eğitimi yanında sosyal ve kültürel eğitimlerini de tamamlayacak yapılar oluşturulmalıdır,

•-Öğrencilerin mesleği daha iyi anlamalarını sağlayacak teknik gezi, doküman-